

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Der er i hvert fald en replik til hr. Aage Frandsen, og det undersøges i øjeblikket, da man ... Nogle gange må man gerne diskutere med formanden, ja. Så vi undersøger det.

(Kort bemærkning).

**Aage Frandsen (SF):**

Til undervisningsministeren: Det, der lå i den aftale, vi fik præsenteret, var noget med penge. Vi synes ikke, der var penge nok.

Der var en række ting omkring erhvervsuddannelserne, som var ikkegennemskuelige. Det er også derfor, man stadig væk er nødt til at forhandle i forligskredsen, om det nu er det ene og det andet, for hvad betyder de ting rent faktisk?

Så er det rigtigt, at så skulle man have en varetter, men jeg synes, det er unfair at gå ind i en forhandling og sige: Jeg siger bare nej til det hele. Sådan kunne jeg ikke drømme om at være.

Og så det tredje: Det var en – nu bruger jeg et udtryk, som måske er lidt af en tilsnigelse – statsliggørelse på nogle punkter af de frie uddannelser.

Af de tre elementer havde det sidste jo intet med de to første at gøre, men i Finansministeriet slår man tingene sammen. Det tror jeg ikke man havde gjort, hvis Undervisningsministeriet alene havde været herre i huset. Men det er ikke noget, den nuværende regering er alene om. Alle tidligere regeringer har også tænkt sådan.

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg har besluttet at give hr. Carsten Hansen ordet igen, selv om vi ikke har fået afsluttet undersøgelsen. Men han skal ikke af den grund komme til at skyldes ... (*Carsten Hansen frafalder*). Nå, men det er heller ikke, fordi debatten flytter sig synderligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

## Afstemning

**Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

**14) Første behandling af lovforslag nr. L 170: Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v. (Større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen).**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 26/2 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

## Forhandling

**Ester Larsen (V):**

Dette lovforslag er endnu et led i den kæde af forandringer, der giver borgerne større valgfrihed.

Det har i mange år været helt uforståeligt for mange forældre, at de ikke har kunnet få en eneste krone i tilskud, hvis de foretrak deres familietandlæge frem for den kommunale tandklinik til deres børn. Det har selvsagt betydet, at forældre i almindelighed ikke har følt, at de har råd til at vælge frit.

Det rettes der nu op på. Forældre skal stadig væk selv betale, hvis de vælger en privatpraktiserende tandlæge til deres børn, men de vil fremover få et tilskud på 65 pct.

Valgfriheden tilføjer endnu en mulighed, nemlig den, at forældrene kan vælge at benytte en anden kommunes tandklinik. Er serviceniveauet her højere end i hjemkommunen, forstået på den måde, at gennemsnitsudgiften pr. barn er højere, ja, så kan forældrene blive pålagt at betale forskellen.

Forslaget giver også kommunerne større frihed. De vil fremover kunne vælge at udlicitere tandplejen til en eller flere praktiserende tandlæger.

Forslaget vil ikke påføre det offentlige øgede udgifter, men alene åbne mulighed for, at tandplejetilbuddet kan gives og modtages på flere fleksible muligheder. Og Venstre kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

**Kamal Qureshi (SF):**

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører: Det lyder meget fint med fleksibilitet og øget valgfrihed, men kunne fru Ester Larsen fortælle mig, hvad det er for en procent, der kunne finde på at vælge et gratistilbud fra og betale 35 pct. selv. Hvilken del af befolkningssegmentet taler vi om? Vil